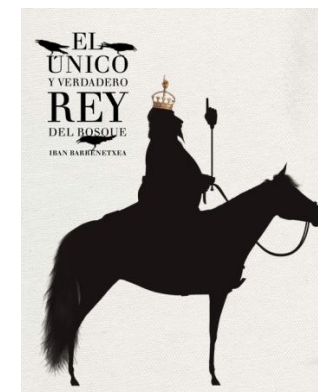
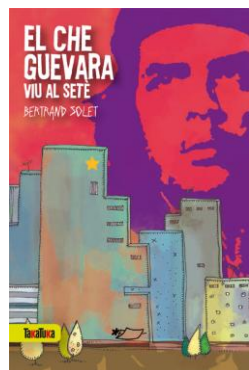
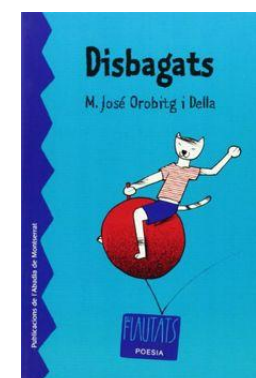
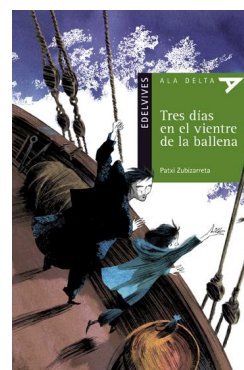
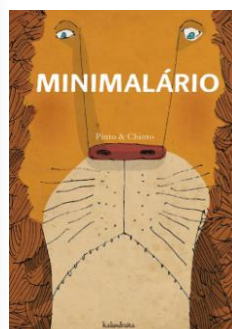
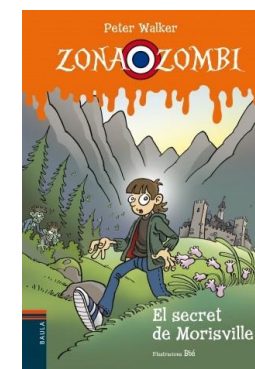

LA Lliga DELS Llibres 2014 - 2015

INTRODUCCIÓ

La lliga dels llibres és una activitat de dinamització de la lectura que s'ofereix als alumnes de 5è de primària de totes les escoles de la Ciutat.

Aquesta activitat està organitzada pels departaments de Cultura i d'Educació de l'Ajuntament de L'Hospitalet.

Amb aquesta activitat pretenem:

- ✓ Engrescar els nois i les noies en el plaer de la lectura.
- ✓ Reforçar l'hàbit, el domini i la comprensió lectora.
- ✓ Atansar als nois i a les noies un ventall de llibres que els permeti conèixer diversos tipus d'estils narratius.
- ✓ Implicar els pares en les lectures dels seus fills.
- ✓ Apropar i donar a conèixer les biblioteques de la Ciutat.

FUNCIONAMENT

La lliga dels llibres proposa a cada grup classe participant la lectura d'un lot de **15 llibres** de temes i d'estils variats, escrits en català i castellà, els mateixos llibres per a tots els grups participants. Els lots són donats per l'Ajuntament, i a més, tots els títols es poden trobar a les biblioteques de la Ciutat.

La participació en **La lliga dels llibres** és col·lectiva, cada equip classe ha de llegir els 15 llibres proposats. Cada nen/a pot llegir tants llibres com vulgui. Quants més llibres hagin llegit més nens/es, més possibilitats d'arribar a la final.

Després de llegir els llibres, cada classe ha de preparar preguntes sobre els llibres, que aniran dirigides als grups amb els quals jugaran. És, per tant, convenient que el màxim d'alumnes llegeixin el màxim de llibres.

La lliga dels llibres s'estructura en successives partides eliminatòries entre els grups-classe de les escoles participants. En aquestes partides es faran les preguntes proposades pels nens/es. Cada grup ha de preparar un **màxim de quatre preguntes per cada un dels títols**.

Com cada any, totes les eliminatòries es faran a les biblioteques de la Ciutat **durant tot el mes de maig**. La final es farà a la **Biblioteca Central Tecla Sala**.

Després de la celebració de la final de **La lliga dels llibres**, l'activitat es clourà amb una festa on es reuniran tots els alumnes i mestres participants, als jardins de la **Biblioteca Can Sumarro**.

CALENDARI

- Inici i presentació de l'activitat el **9 d'octubre**.
- Xerrada per als pares i mares dels alumnes sobre aquesta activitat, a càrrec de la dinamitzadora de la Lliga, Neus Juvillà.

Es faran dues sessions:

27 de novembre, de 15,30 a 16,30 hores, Biblioteca La Bòbila
2 de desembre, de 18 a 19 hores, Biblioteca Central Tecla Sala

- L'últim dia per entregar les preguntes serà el **20 d'abril** i es podran enviar a l'adreça electrònica **biblioteques@l-h.cat**
- La comissió de correcció de les preguntes es trobarà els dies **27 i 28 d'abril, a partir de les 15 hores**.
- Totes les eliminatòries es faran del **5 al 29 de maig**.
- La festa per a tots els grups participants serà el divendres **29 de maig**, als jardins de la **Biblioteca Can Sumarro**.

PER AL PROFESSORAT

Durant tot el curs, la Neus Juvillà, dinamitzadora de **La lliga dels llibres**, vetllarà pel ritme, el treball i la participació de les escoles.

La tria de les lectures de **La lliga dels llibres** ha estat seleccionada per Jaume Centelles, expert en literatura infantil i juvenil.

La tasca dels mestres s'hauria de centrar en el seguiment de les lectures dels alumnes i ajudant-los a preparar les preguntes de cada llibre.

Les preguntes han de ser concretes i enginyoses, han de respondre a qüestions sobre els personatges, les situacions, els paisatges... No han de preguntar sobre cites textuais dels llibres.

És molt important que el professorat llegeixi tots els llibres de **La lliga dels llibres** per tal de dinamitzar i compartir la lectura amb l'alumnat i poder valorar si les preguntes són o no adequades dins del context del llibre.

De cara a la revisió de les preguntes es recomanable l'especialització sobre un llibre concret, per part de cada mestre. Això farà que la correcció sigui més àgil i eficaç.

La festa de La lliga dels llibres és el punt final de l'activitat i moment de trobada entre tots els participants. L'assistència per part dels alumnes és important.

Per a més informació, podeu trucar a la Xarxa de Biblioteques de l'Hospitalet. Ens trobareu al telèfon 93 402 96 73 ó també podeu enviar-nos un correu a **biblioteques@l-h.cat**

ESCOLES PARTICIPANTS

1. ALPES
2. CAN VIDALET
3. CANIGÓ
4. FAX
5. BERNAT DESCLOT
6. BUSQUETS I PUNSET – A
7. BUSQUETS I PUNSET – B
8. FOLCH I TORRES - A
9. FOLCH I TORRES - B
10. FREDERIC MISTRAL
11. JOAN MARAGALL
12. LA CARPA – A
13. LA CARPA – B
14. LA CARPA – C
15. LA MARINA – A
16. LA MARINA – B
17. LOLA ANGLADA
18. MARE DE DÉU DE BELLVITGE
19. MILAGROS CONSARNAU – A
20. MILAGROS CONSARNAU – B
21. PABLO NERUDA
22. PATUFET SANT JORDI – A
23. PATUFET SANT JORDI – B
24. PAU CASALS – A
25. PAU CASALS – B
26. PAU VILA
27. PEP VENTURA – A
28. PEP VENTURA – B
29. PERE LLISCART
30. RAMON MUNTANER
31. SANT GERVASI
32. SANT JOSEP EL PI

ELS LLIBRES QUE LLEGIREM

- ✓ **Molsa**, de David Cirici (*)
- ✓ **El Che Guevara viu al setè**, de Bertrand Solet (*)
- ✓ **El misteri de la tifa de gos abandonada**, d'Anna Cabeza (*)
- ✓ **El castell del doctor Franchini**, de Lluís Oliván (*)
- ✓ **Minimalario**, de Pinto y Chinto (*)
- ✓ **La nena de l'arbre**, de Rubèn Montaña
- ✓ **Quan el meu pare era un arbust**, de Joke van Leeuwen
- ✓ **El único y verdadero rey del bosque**, d'Iban Barrenetxea
- ✓ **Tres días en el vientre de la ballena**, de Patxi Zubizarreta
- ✓ **L'al·lucinant, galàctic i piràtic viatge del pare**, de Neil Gaiman
- ✓ **Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles**, de Flavia Company
- ✓ **El secret de Morisville**, de Peter Walker
- ✓ **Bru Artiac. Operació Gertrudis**, d'Enric Gomà
- ✓ **Disbagats**, de M. José Orobitg
- ✓ **Treinta y tres días antes de conocerte**, de Paloma Muiña

(*) **Són els títols repetits del curs passat**

Molsa

David Cirici

Ed. Edebé

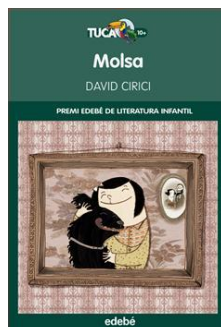
Barcelona: 2013

Molsa és un gos que, sense entendre el perquè de les guerres, ha vist com la seva llar i la família amb qui vivia desapareix en caure una bomba que ho destrueix tot. Entre les runes, busca sense èxit els seus dos nens, la Janinka i en Mirek. Però tot i que fuig per salvar la vida, i va passant per desventures i amos de la més variada condició (un circ de feres, un camp de concentració...), la sensació de pèrdua no desapareix i continua buscant en cada olor els seus nens.

Molsa és una història narrada en primera persona per un gos en la que l'autor ha fet un exercici d'autenticitat per parlar com ho faria un gos. Molt real el predomini del sentit de l'olfacte com a font de la informació que li arriba del món, i molt ben feta la descripció de les sensacions olfactives. Així mateix, és molt creïble també la ignorància que el gos demostra sobre tot el que passa al seu voltant. Només comprèn allò que un gos de debò deu comprendre, el que li arriba per la via dels sentiments i les sensacions.

Aquesta novel·la va guanyar, amb tot mereixement, el premi Edebé de literatura infantil. Per saber-ne més es pot entrar al bloc del gos Molsa (<http://elblocdemolsa.blogspot.com.es/>)

La Janinka era una nena que havia jugat amb mi. La nena que havia viscut a casa meva. A casa també hi havia un nen, un home que feia olor de fum i de tinta, i una dona que de vegades feia olor de ram de flors i, de vegades, de pastís de llimona. Això era quan jo tenia casa. I ja no sabia quan de temps feia, d'això. Havien passat molts dies i moltes nits des de l'última vegada que havia dormit al peus del llit de la Janinka, damunt la meva catifa gris, del mateix color gris que els arbres i els prats.

El Che Guevara viu al setè

Bertrand Solet

Ed. Takatuka

Barcelona: 2013

—I si fos veritat que allò que el Germà Gran ha dit als tres dolents que li barraven el pas? I si el Che viu al setè pis d'aquest edifici? Si el Che fa tanta por als tres dolents, potser podrà ajudar-nos— Això és el que pensa la Granota, una noia de la classe de cinquè que, juntament amb els seus companys, en Vincent i el Paulo, investiguen si allò que ha dit el Germà gran és veritat.

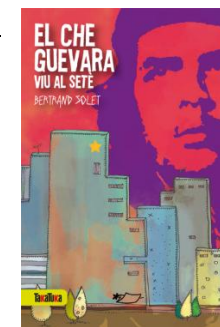
Per això van a veure un altre veí, l'ancià senyor Ernest, un home que ha viatjat molt i que sempre explica la seva lluita amb un peix espasa al Golf de Mèxic, així com la seva memorable trobada amb un home molt valent anomenat Ernesto Guevara!

Aquesta visita serà decisiva perquè escoltant les històries del vell home (que és Ernest Hemingway, ni més ni menys!), aconseguiran la força i la convicció que els cal per resoldre un situació difícil.

Un llibre de lectura ràpida, molt amè i que planteja un fet força comú a les grans ciutats: persones sense papers, immigrants il·legals que són extorsionats.

Un text breu que permetrà als alumnes de cinquè saber qui era el Che Guevara, conèixer les peripècies d'en Hemingway i disfrutar de les aventures d'aquests tres nois de Marsella.

La història de la Granota ens trenca el cor, costa de creure. És senzilla: el seu pare treballa en una obra, això ja ho sabem, però no té els papers en regla. Els tres dolents ho han sabut i amenacen que el denunciaran a no sé qui de la policia que coneixen; demanen diners per callar, estan pressionant: «paga», diuen, «o t'expulsaran!». No s'atreveixen a anar a l'obra per por dels treballadors, que potser no els rebrien gaire bé, però espion el pare de la Granota al barri. És per això que fa dos dies que no torna a casa i dorm en un altre lloc.

El misteri de la tifa de gos abandonada

Anna Cabeza

Ed. Bambú

Barcelona: 2012

L'Ascensió, la Carme i la Rosalia no són àvies normals i corrents. Viuen amb en Marcel, el nét de l'Ascensió, i comparteixen amb ell un passatemps curiós: resoldre misteris. Per això han decidit ajudar la seva veïna, la Margarida, a descobrir qui és l'amo del gos que cada dia li deixa una tifa davant de la porta. La seva investigació s'interposarà en els plans d'uns lladres que acaben de robar l'oficina del banc del barri. Els pispes no saben on s'han ficat. Armades amb agulles de fer mitja, plantofes i perfums anestèsics, les àvies estan disposades a tot perquè els lladregots no se surtin amb la seva. Una aventura trepidant amb molt d'humor, persecucions i astúcia..., molta astúcia.

La història ens l'explica en Marcel en primera persona però també hi ha un altre narrador que ens relata en tercera persona tot allò que el noi no veu.

Els personatges principals estan molt ben definits en les primeres pàgines.

El final del llibre és tancat i es resolen tots els fils de la història. En acabar tens la sensació que serà el primer llibre d'una saga i que tornarem a trobar-nos amb les germanes Crostó en un futur.

El vocabulari és molt senzill i el llibre és per alumnes poc lectors. S'agraeixen les imatges a tota pàgina que apareixen cada poques pàgines.

Mentrestant, dins del cotxe accidentat dels gàngsters, jo em sentia com si fos la catifa de l'entrada d'uns grans magatzems el dia que comencen les rebaixes del segle. El món m'havia passat per sobre. Vaig començar a moure algunes parts del cos per comprovar si m'havia trencat alguna cosa i vaig notar que no. Tot es bellugava. Pel que fa a l'estat de salut dels gàngsters, un concert d'ais i uis en do menor indicava que s'havien endut unes bones patacades i que devien estar plens de blaus i nyanyos...

El castell del doctor Franchini

Lluís Oliván

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2012

Novel·la d'aventures protagonitzada per una colla de nois, el Miquel, la Laia, el Manel i el Xavier, que s'aventuren a entrar en un casalot abandonat que hi ha a prop del poble on viuen. D'aquest lloc es diu que hi passen coses estranyes, però en lloc de fantasmes el que troben és un noi de Mauritània. Es diu Mamadou i els conta que està buscant el seu germà petit, el Moussa, que fa dos anys que se'n va anar de casa els pares.

El Guillem i els seus amics faran tot el que és a les seves mans i més per ajudar-lo i s'empesquen un pla per mirar de localitzar el Moussa.

En poc més de cent pàgines breus, se succeeix una història ben creïble que conjuga el misteri i l'aventura, el valor de superar la por, amb l'amistat d'una colla i la solidaritat amb les persones nouvingudes, on s'hi deixen caure apunts sobre el món de l'escola, la informàtica, l'esport, el càncer, la immigració...

Llibre ben escrit i que es segueix amb interès.

El fantasma tenia la cara a tres pams de la meua. Va somriure. Per ser un fantasma s'assemblava molt a una persona: tenia la cara allargada, la boca grossa, les dents molt blanques i la pell molt fosca. No com la del Manel, que és de color marró clar, com l'aigua dels bassals quan els trepitges, sinó negra de debò. Si aquell era el doctor Franchini, jo me l'havia pas imaginat així.

Minimalario

Pinto y Chinto

Ed. Kalandraka

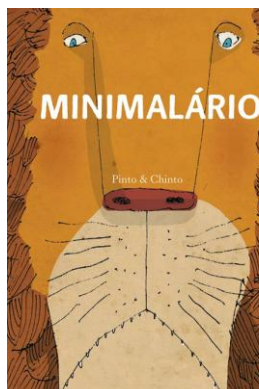
Sevilla: 2011

"Minimalario" és un llibre d'històries mínimes protagonitzades per animals diversos: salvatges i domèstics, vertebrats, i invertebrats, voladors, terrestres i aquàtics.

El llibre amb els 114 animals és, segons els seus autors, «com una arca de paper amb històries d'animals a bord». En ell s'expliquen històries de balenes que canten a la dutxa, vespes a les que els hi agrada molt el dolç, cucs de seda molt treballadors o llargardaixos que es tomben sempre en la mateixa pedra a prendre el sol. Hi ha, també, animals humanitzats que afronten situacions surrealistes amb solucions imaginatives, com el gall que desafinava, o la lluern sense llum. Altres presenten estranyes qualitats, com la vaca boja que donava llet de cabra, o el calamar feliç que deixava anar tinta de colors. Tots els animals, des del talp afortunat a la hiena riallera, experimenten anècdotes que es resolen jugant a l'equívoc, buscant el doble sentit, el "nonsense" i l'humor intel·ligent. Les il·lustracions comparteixen el caràcter minimalista dels textos, són retrats caricaturescos que presenten els personatges en postures divertides.

El llibre combina els textos molt breus amb les il·lustracions, són històries de cinc o sis línies que tenen com a protagonista un animal per cada una de les històries.

Este era un camaleón que no sabía cambiar de color. Viendo que los demás camaleones sí podían, se ponía verde de envidia. A veces se burlaban de él, y se ponía rojo de ira. Llegó a enfermar, y se puso amarillo. Con la fiebre deliraba, y creyó ver un fantasma, y le entró pavor, y se puso blanco. El pobre camaleón estaba negro. Para consolarlo, su madre le preparó una tarta enorme, y se puso morado.

La nena de l'arbre

Rubèn Montaña

Ed. La Galera

Barcelona: 2014

Un dia, jugant a futbol al pati de l'escola, la pilota surt disparada fins a les branques de l'arbre que hi ha al carrer. Quan l'Ona s'enfila a buscar-la es troba amb una nena de la seva edat que li diu que hi viu allà. A l'Ona li sembla estrany que una nena visqui dalt del plàtan i molt més que ningú no se n'adoni ni la trobi a faltar.

Encuriosida, manté el secret de la seva descoberta i els dies successius torna a enfilarse a l'arbre per mirar de descobrir quin és el misteri que amaga l'Aurèlia, la nena de dalt de l'arbre que no vol saber res del món de sota.

De mica en mica, mentre l'amistat entre les dues nenes, tan diferents en la manera de vestir i de parlar, creix, anirem sabent quin és el secret de l'Aurèlia.

La primera part del llibre parteix d'una situació similar a la que va exposar Italo Calvino al seu llibre *El baró rampant*, en que algú, voluntàriament, s'aïlla del món per culpa d'uns fets traumàtics que s'aniran sabent a la segona part de la novel·la, en que uns fets detectivescos ens donaran la solució i les explicacions de tot plegat.

La novel·la té molt de ritme i és molt poètica alhora. Aquesta obra va ser mereixedora del premi Josep M. Folch i Torres, l'any 2013.

L'Ona la va veure de seguida que va posar el peu dret a la primera branca. Tot en ella era bastant estranya, tot s'ha de dir. L'Ona va quedar-se una bona estona observant-la. Què hi feia una nena al capdamunt de la copa de l'arbre més alt del passeig, amb la seva pilota entre les mans?

Quan el meu pare era un arbust

Joke van Leeuwen

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2013

En aquesta novel·la, Joke van Leeuwen, ens descriu una sèrie d'emocionants esdeveniments en la vida de l'Ela, una nena que vivia amb el seu pare fins que hi va haver una guerra.

Abans que el pare de l'Ela fos un arbust era pastisser, es llevava cada matí ben d'hora per fer vint tipus de pastissos i tres tipus de pastissos. Però un dia va haver de marxar a lluitar. Per sort, tenia un llibre *-Tot el que un soldat ha de saber-* que explicava com disfressar-se d'arbust per passar desapercebut.

L'Ela es queda a viure amb la seva àvia però el lloc no és gaire segur i decideixen enviar-la a viure amb la mare que és al país del Costat, des de fa molt de temps.

La història que ens explica Joke van Leeuwen narra les peripècies d'aquesta nena que encara no compren ben bé què és una guerra, i ho fa contraposant la part més colpidora de la història amb imaginatives i originals descripcions de llocs i situacions.

Quan el meu pare era un arbust té força qualitats literàries. El títol, per si mateix, provoca immediatament la curiositat. A més, és remarcable la manera com les imatges -il·lustracions de la pròpia autora- ens fan adonar de molts detalls integrats perfectament en la història.

Al final em van deixar continuar el viatge, segurament perquè ja érem a prop de la frontera. Com que jo no havia estat mai a cap frontera, no sabia com era. Potser era una ratlla feta a terra. O un mur. O una reixa amb punxes. O potser hi havia un indicador amb una fletxa a banda i banda que assenyalava l'estranger.

El único y verdadero rey del bosque

Iban Barrenetxea

Ed. A buen paso

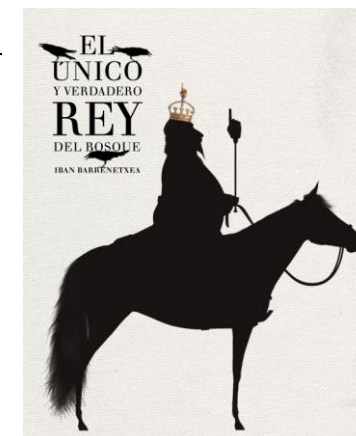
Barcelona: 2013

En una caseta de fusta, enmig d'un bosc, viuen tres germans: en Jaska, en Kaspar i la Masia. Els dos primers no són gaire llestos però per sort, la seva germana Masia, els recorda cada matí com s'han de posar les botes. L'últim dia de tardor, al bosc de bedolls, la Masia pronuncia en veu alta un desig: vol tenir una bufanda extraordinària feta de pell de guineu per enlluernar Pekka el moliner i fer que Frigga la bugadera es mori d'enveja.

Els seus germans, en Jaska i en Kaspar, corren al bosc a la recerca d'una pell perfecta per a la bufanda i es donen de cara amb una guineu blanca. La mateixa guineu blanca que, tot just uns moments abans, estava embrancada en una disputa amb tres corbs negres. També hi arriba al bosc la guàrdia reial conduïda pel mateix Rei Primus Primer.

Un conte hilarant, narrat a través de la prosa elegant i rica d'Iban Barrenetxea i de les seves il·lustracions riques en detalls, que no només marquen el ritme de la pròpia història, sinó que a més ofereixen referències a vegades tendres, altres, iròniques i mordaces. Una història que deixa clar qui és l'únic -i veritable- rei del bosc.

"Si un viajero se aventurase a cruzar los helados mares del norte, si los vientos y las mareas le fueran propicios, si sorteara las tempestades y los monstruos marinos se apiadasen de él, desembarcaría en un lugar donde los inviernos son largos y oscuros y en verano el sol jamás se va a dormir."

Tres días en el vientre de la ballena

Patxi Zubizarreta

Ed. Edelvives

Zaragoza: 2013

Un vaixell de pesca anomenat *San Roque* surt del port de Deba rumb a les aigües llunyanes de Terranova amb l'objectiu de passar sis mesos caçant balenes.

A més a més de la tripulació habitual aquesta vegada hi ha un nou grumet, l'Ismael, un noi que quequeja, que porta l'ull esquerre tapat amb un pegat i que aviat es farà molt amic de l'arponer. Però aquest noi té un secret, un secret molt gran que no descobrirem fins a les darreres planes.

El viatge esdevé força accidentat, sobretot perquè el nou grumet i l'arponer cauen al mar i són empassats per una balena, a la panxa de la qual passaran tres dies.

Tres días en el vientre de la ballena es una història narrada a quatre veus. Cadascun dels capítols està relatat per un personatge diferent: un ratolí (el Orejillas), un gat (el Bufador), un dimoni (el Innombrable) i una fetillera de la tribu dels micmac (la Ahuyentacampanas). El ritme és viu i el relat està farcit de referències als costums dels mariners del país basc.

La ballena se sacudió mientras sus compañeras de grupo se daban a la fuga. Comenzaron a levantarse olas que zarandeaban el bote de un lado a otro; era como un trineo de los micmac arrastrado a toda velocidad por la ballena malherida, que tan pronto se sumergía como salía a flote.

La soga que unía el bote y la ballena, enroscada como una serpiente al perno de proa de la embarcación, comenzó a tensarse y aflojarse. De repente, la cuerda se enredó en el pie del arponero, y el arponero Joanes que no sabía nadar, fue arrastrado violentamente al fondo del mar.

L'al·lucinant, galàctic i piràtic viatge del pare

Neil Gaiman

Ed. Estrella Polar

Barcelona: 2014

El llibre ens explica totes les coses que fa un pare el dia que la mare se'n va de viatge perquè ha de fer una conferència sobre llargadaixos. La mare li deixa la llista del que ha de fer: dur els nens a l'assaig de música, recordar que el lampista vindrà dilluns al matí, donar de menjar als peixos, etc. i sobretot anar a comprar la llet, perquè gairebé no en queda. Al matí següent, quan el pare va a buscar la llet li passen un munt de coses increïbles que explicarà als seus fills en tornar. Resulta que és raptat per uns extraterrestres, aconsegueix escapar i després se les ha de veure amb uns pirates del segle XVIII que el fan caminar per la planxa del seu vaixell, però abans de ser engolit pels taurons és salvat per un dinosaure que viatja per l'espai-temps muntat dalt d'un globus aerostàtic. El pare també és a punt de caure dins d'un volcà i per poc no és víctima dels wampirs... uf! Moltes aventures que, sortosament, acaben bé, amb el pare tornant a casa amb la llet.

Una novel·la amb molt de ritme i una gran imaginació que fa riure a cada pàgina. L'acompanyen un dibuixos que casen molt bé amb el to del text.

Els pirates m'han començat a insultar i fins i tot m'han disparat, però ni els insults ni les bales no m'han ferit, i de seguida he arribat a dalt de tot de l'escaleta.

Mai no havia estat dins la cistella d'un globus aerostàtic. S'hi estava molt tranquil allà dalt.

La persona que hi havia a la cistella del globus m'ha dit:

-Espero que no et sàpiga greu que t'hagi ajudat, però m'ha semblat que tenies força problemes allà baix.

-Ets un estegosaure! - Li he dit jo.

Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles

Flavia Company

Ed. La meva Arcàdia
Barcelona: 2014

Gianni Rodari en la seva *Gramàtica de la fantasia* explica una tècnica per inventar històries anomenada *el binomi fantàstic* que consisteix en ajuntar un parell de paraules i, a partir d'aquí, crear una història. És una tècnica que, normalment dóna com a resultat històries curtes, divertits o “non-sense” (sense sentit), a la manera d'alguns contes d'en Cortázar o Lewis Carroll.

En aquest llibre hi ha vint-i-un contes en els que l'autora ha ajuntat en cadascun d'ells un parell de substantius més o menys relacionats i ha creat uns contes preciosos, que fan pensar com és la vida.

Com diu a la contraportada: “En una mateixa història, poden coincidir una mòmia i un telèfon, una bruixa i una aspiradora, un funàmbul i la seva ombra o una bicicleta i un cavall. Hi pot aparèixer un extraterrestre desorientat, un tresor tip de ser trobat, una heroïna de videojoc molt llesta i un mag que no tindrà altre remei que fer de conill. Ningú no s'escapa de fer-se sentir i de parar l'orella per saber què volen els altres. Vint-i-un contes per enraonar”.

Feia temps que l'ocell intentava fugir de la gàbia. Fins a aquell dia, però, no havia pensat a intentar negociar amb ella una sortida digna. Mai abans no se li havia acudit que parlant-ne potser podria convèncer-la.

-Hem estat junts tota la vida – va piular -. Estic cansat de veure el món a ratlles.

-Doncs a mi em molesta que te'n moguis sempre a dins, però la meva missió és tenir-te presoner. L'escola de gàbies és clara: no els deixis escapar.

Una gàbia, un tresor
i unes sabatilles vermelles

El secret de Morisville

Peter Walker

Ed. Baula
Barcelona: 2013

La família Rigau necessita un canvi d'aires perquè el pare, en Joan, està estressat. Per això, marxen una temporada a un lloc molt tranquil anomenat Morisville. El pare, la mare, el fill i el gos emprenen el viatge fins a aquest indret perdut, que ni tan sols surt als mapes. Morisville és un lloc infestat de zombis, però els vius i els morts vivents conviuen en pau i harmonia. O gairebé. Perquè els zombis, com és normal, tenen gana i a vegades amenacen les persones que hi viuen.

Allà, en Max, el fill de la família Rigau, farà amistat amb quatre nois, en Charles, la Thaís, la Paula i en Biel que són la Colla AZ i s'encarreguen de tenir a ratlla els zombis i evitar, així, que ataquin i converteixin més gent, o que se'ls cruspeixin directament. Junts viuran moltes aventures.

En aquest primer títol de la sèrie (n'hi ha nou), coneixerem els protagonistes i ens endinsarem en aquesta realitat paral·lela, que ens farà viure moments trepidants, però amb humor.

En els textos hi ha tipografies que remarquen les paraules significatives.

Van deixar les motxilles a terra i van arrencar a córrer riu avall. El noi de la ciutat va mirar enrere.

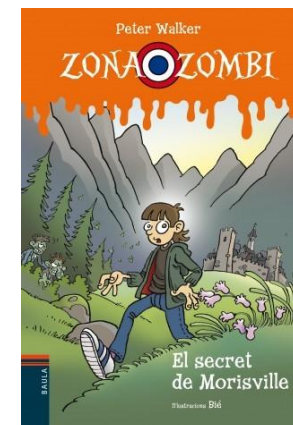
—No van gaire de pressa, aquests... Per què correm tant?

—N'hi ha que no són coixos, alguns són molt ràpids —va aclarir la Thaís.

De sobte, es va sentir una munió de gemecs. Tots cinc es van aturar i es van girar. Hi havia un exèrcit de zombis amb forma humana que els encaçava.

—Correu! —va cridar en Charles.

Van fer anar les cames tan de pressa com podien, però tots eren més àgils, forts i ràpids que el noi de ciutat.

Bru Artiac. Operació Gertrudis

Enric Gomà

Ed. Cruïlla

Barcelona: 2014

En Grumoll és un gos, el gos de la família Artiac. Ell és qui ens explica aquesta divertida història. Quan arriba l'estiu i han de marxar al càmping d'Altafulla descobreixen que l'àvia Gertudris ha desaparegut.

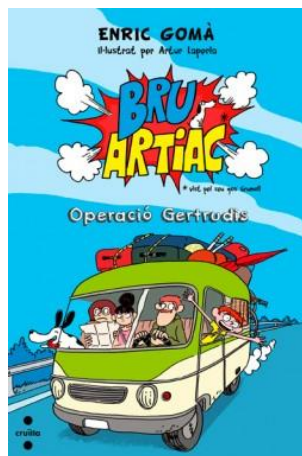
Decideixen cancel·lar tots els plans d'estiu, agafar la furgoneta i anar al darrere de les poques pistes que ha deixat. El principal perjudicat d'aquest canvi de plans és el Bru, el fill petit i amo d'en Grumoll, que en comptes d'anar a banyar-se i a tocar la guitarra amb els seus amics al càmping, li tocarà recórrer les contrades catalanes ficat a la furgoneta familiar, i enredar-se en sardanes i plats de crema catalana. Comencen la recerca de l'àvia a Valls, passant per Ripoll, Caldes de Montbui, Banyoles i acaben Altafulla. Llegint la novel·la es descobreixen, també, algunes de les tradicions dels diferents pobles de la nostra terra.

El personatges principals, a part del gos, són en Bru, un noi d'onze anys, entremaliat però entranyable, la seva germana gran, la Màrcia, de setze anys i els pares.

Un element important del llibre és la part gràfica. Les il·lustracions, amb un traç ràpid i àgil, ens fan visibles els personatges que hi apareixen.

Novel·la d'acció que probablement tindrà continuació.

Sóc un gos, no sóc tonto. Ni boig no arrencaria a córrer darrere d'un pal que m'haguessin tirat perquè l'anés a buscar. Si fos una costella de be a la brasa, sortiria disparat com un coet, però anar a buscar un pal que no serveix per a res, no. De cap manera. No tindria sentit. Com diu el filòsof Kant, tots els actes han de tenir un sentit.

Disbagats

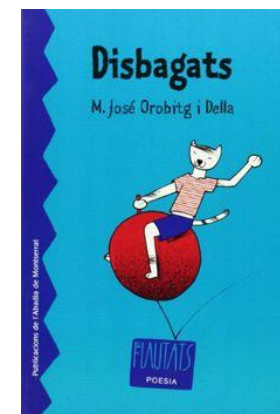
M. José Orobitg

Ed. P.A.M.

Barcelona: 2008

Disbagats és un poemari breu on els protagonistes únics són els gats. La Maria José Orobitg, l'autora del llibre, és una persona molt lligada a la ciutat i al món bibliotecari que té una gran passió pels gats -al llarg de la seva vida n'ha tingut molts. La seva militància en les associacions de defensa dels animals l'ha empès a recollir en aquest llibre uns quants poemes, cançons, poesies visuals, etc. en els que els jocs de paraules, els girs inesperats i la sorpresa contínua ens fan passar una molt bona estona.

Llibre de lectura fàcil que serà ben rebut pels alumnes.

Baixant per la Font del Gat

Una rata, una rata.

Baixant per la Font del Gat,

Una rata confiant.

Pregunteu-li com es diu,

I aviseu-la i aviseu-la.

Pregunteu-li com es diu,

Ai rateta, els ulls ben vius!

No m'hi cal ja desconfiar,

Que el gat és el meu amic.

No m'hi cal ja desconfiar,

Que la pau ja s'ha signat.

Treinta y tres días antes de conocerte

Paloma Muiña

Ed. Anaya

Madrid: 2013

Els darrers dies de juliol la vida d'en Jaime, el protagonista d'aquesta divertida novel·la, comença a canviar. L'agost ja no serà l'agost avorrit que li esperava perquè uns nous veïns s'instal·len a la casa del costat.

La mare del noi prepara un pa de pessic casolà i l'envia a casa dels nous veïns perquè els hi doni com a regal de cordialitat. Aquest serà el primer contacte del noi amb aquesta família singular.

Capítol a capítol, en Jaime va descobrint com de rars són els veïns. Inclou "ella". Però a "ella" no la veu, només escolta la seva veu d'espínacs a través de telèfon. Dia a dia, la va imaginant. Així fins a trenta-tres dies. El temps suficient per conèixer aquests personatges singulars: Una mare a qui agrada emprovar-se vestits, complements i tints de cabells, un pare enamorat de les pel·lícules de l'Oest, un fantasma adolescent que sobrevola a la família, un avi amb demència senil, una àvia que està i no està, un gat... i la "nena", de la qual no sabem gaire, però que sembla l'única sensata de la família.

Treinta y tres días antes de conocerte va guanyar el IV Premio de Literatura Infantil Ciudad de Màlaga 2013.

Y tu madre abrió la puerta. Estaba allí, con el pelo fucsia, un bañador de flores y un martillo en la mano.

—¿Has gritado? —fue lo primero que me dijo.

Asentí con la cabeza y el bizcocho asintió conmigo.

—Oh, qué bien huele eso. ¿Es para mí?

Volví a asentir con la cabeza. Ella pegó un grito, cogió la tartera de mis manos y salió corriendo al interior de la casa. La vi alejarse con el trasero gordote y lleno de flores y pensé que parecía un jardín mirado con ojo de pez.

Ajuntament de L'Hospitalet

Regidoria de Cultura

Regidoria d'Educació

